

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Nassos

Dels cinc sentits, l'olfacte és el més explícit. També el més memorable. Olorem sempre, cada cop que respirem. Com sigui que a diari respirem vint-i-tres mil quaranta vegades, movem dotze metres cúbics d'aire. ¿Tenim paraules per descriure una olor? S'ha publicat un llibre que en fa història, *'Les olors de la Lleida medieval'* (Edicions UdL) de **Guillem Roca Cabau** (Lleida, 35 anys). Amb tota classe de detalls i d'anècdotes veïnals, l'autor transita entre l'olor i la pudor, l'evanescent frontera entre aroma i pestilència. 223 pàgines que conviden a respirar les olors d'una Lleida, la d'avui?, encara que ja no sigui medieval. Quan surto a caminar amb el meu amic **Sim** (Lleida, 7 anys) a través dels descampats i dels horts, ell rastreja, jo rememoro. Roca Cabau m'ha fet viatjar en el temps, 1982, quan uns teatres pengim penjam ens instal·lavem al primer pis del Mercat de Sta. Teresa per assajar i després inventar-nos l'Aula Municipal de Teatre. Vulguis que no, les fortes i penetrants olors del mercat ameraven cada acció i pensament. Vam muntar *'Contes d'alcova i mercat'*, espectacle tan impregnat de bonhomia com d'impudor. D'aquí les feromones, bèsties de càrrega dels desitjos. Manera efectiva de marcar territori. Qüestió de nassos.